

Iks ging weer eens pleiten

Leo van Osch

Het was definitief herfst geworden. Nevelslierten hingen in prachtige patronen boven de weilanden aan weerszijden van de snelweg. Op de rechtbank stonden zijn cliënten al te wachten. Alle beschikbare directeuren waren afgereisd: de commercieel, de technisch en de algemeen directeur. Bij hun stond het lijdend voorwerp van de rechtsgang, een naar zeggen van zijn cliënten volslagen ondeugdelijk rolhorsysteem, waarvan er ettelijke honderden na een 'total recall' in de magazijnen stonden opgeslagen. Wederpartij had alle systemen wel weer nagekeken maar volgens zijn zelfverzekerde cliënten waren de klachten niet verholpen. Zijn cliënte wilde geld terug en de ander wilde nog meer rolhorsystemen afleveren.

Monter gingen ze naar binnen. Gaandeweg zakte de barometer. De vrouwelijke rechter was niet alleen onaangenaam maar, veel erger, ronduit partijdig en stak haar ergernissen over de stellingname van zijn cliënten niet onder stoelen of banken. Pas toen hij haar rustig had gezegd: 'U lijkt me wat geïrriteerd' bond ze in.

'Hoeveel rolhorren in het magazijn deugen niet?' siste X de commercieel directeur halverwege de comparitie toe, waarop deze terugfluisterde dat hij het in

het geheel niet wist, maar dat het volgens hem wel meeviel.

X stiet als een jonge stier de adem uit zijn neusgaten; in zijn conclusie stond nog dat alle rolsystemen waren scheefgetrokken. Met de zaak zelf zat het ook goed scheef, bedacht hij. Hier moest het rampenplan in werking treden.

Op de gang viel niets meer te redden. Het waren zijn cliënten die nota bene nog een paar honderd systemen dienden af te nemen.

De rechter maakte de balans op en sprak hardnekkig van 'kreddit' nota's. Nee, gaf ze nog wel mee, van rolhorsystemen wist ze niets. Of ze dan nooit last van vliegjes had, vroeg zijn confrère, die goedgeluimd de comparitie uitzat, maar op die impertinente vraag gaf ze geen sjoege.

In de nabijgelegen kroeg werd de zaak geëvalueerd. Het zwartepieten was begonnen. Voorlopig leek hijzelf te ontsnappen, maar dat zou natuurlijk pas echt blijken als de

rekening werd opgestuurd. ■

